

LXIX.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov indeholdende Tillæg til Indfødsretsloven af 15de Januar 1776.

(Afgiven af det af begge Thing nedsatte fælles Udvalg den 17de Marts 1871.)

Den Uenighed, imellem de tvende Thing, som har foranlediget Nedsættelsen af nærværende fælles Udvalg, bestaar i, at Lovforslagets § 1, 3die Stykke i Landstingets Forslag er affattet saaledes: „Hvis deres Ophold her i Landet udstrækker sig til to Aar eller derover, anses de uden videre Bevis for at have fast Bopæl her og for at være udtraadt af Undersaatsforholdet til paagjældende fremmede Lande; dog skal Regjeringen være bemyndiget til ved Traktater at vedtage herfra afvigende Regler paa Betingelse af Gjenfidsighed“, medens Folkethingets Forslag lyder saaledes: „Hvis deres Ophold her i Landet udstrækker sig til to Aar eller derover, anses de, naar ikke Andet oplyses, at have fast Bopæl osv.“ Udvalgets Flertal — nemlig hele Udvalget undtagen Larsen — er, ved at overveje denne Sag yderligere, kommet til det Resultat, at man, da det overhovedet er misligt at opstille juridiske Fiktioner, og dette derfor ikke bør ske i større Omfang end nødvendigt, bør indskrænke Bestemmelsen saaledes, at den kun kommer til at udtale, at den, hvis Ophold her i Landet udstrækker sig til to Aar eller derover, uden videre Bevis skal anses for at være udtraadt af Undersaatsforholdet til paagjældende fremmede Land, hvormod det ikke bør opstilles nogen tilsvarende Regel, hvorefter den, der havde opholdt sig her i Landet i to Aar, skulde anses for at have taget fast Bopæl her. Forholdet vil altsaa blive dette, at det isølge et Skjøn over Bestaaff-

heden af Vedkommendes Ophold maa afgjeres efter de almindelige Regler om Domicil, om han kan siges at have taget fast Bopæl her i Landet; kan dette ikke antages, vil den ene af de i § 1, 2det Stykke, for Gjenindtrædelsen af de til Indfødsret knyttede Retsvirkninger, opstillede Betingelser mangle, og den Paagjældende kan derfor hverten med Hensyn til Rettigheder eller Forpligtelser blive at behandle som Indfødt, om end Opholdet her i Landet maatte udstrække sig over to Aar. Naar det derimod maa antages, at han har taget fast Bopæl her i Landet, og hans Ophold her derhos har været i mere end to Aar, behøves der ikke noget spectelt Bevis for, at han er udtraadt af Undersaatsforholdet til vedkommende fremmede Land.

Man har herved fulgt den Betragtning, at, da Undersaatsforholdet til det fremmede Land i Reglen ikke vil blive løst uden en Virksomhed fra Paagjældendes egen Side, vilde den tilbagevendte Indfødt, som ønskede at unddrage sig for de til Indfødsret knyttede Forpligtelser, navnlig Børnepligten, kunne opnaa dette ved at undlade at foretage de fornødne Skridt til Undersaatsforholdets Løsning, skjøndt han dog i Virkeligheden aldeles havde ophævet al Forbindelse med det fremmede Land og fuldstændig knyttet sig til Danmark. Derfor er en Regel, hvorefter den Paagjældende efter en vis Tids Forløb uden videre bliver at behandle som, udtraadt af Undersaatsfor-